

Dr. Boldizsár Balázs Ügyvédi Iroda
DR. BOLDIZSÁR BALÁZS ügyvéd

Alkotmánybíróság
Dr. Bitskey Botond főtitkár
Kecskemét,
Rákóczi út 7.
6000.

Ügyszám: IV/86-1/2022.

Indítványozó

Jogi képviselő: Dr. Boldizsár Balázs
Ügyvédi Iroda/Dr. Boldizsár Balázs

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/86-1/2022	
Érkezett:	2022. MARCH 07. e-mail
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	8 db Ju'

Tárgy: Alkotmányjogi panasz ügyében benyújtott **hiánypótlás**

Tisztelt Alkotmánybíróság! Tisztelt Főtitkár úr!

Alulírott, **Dr. Boldizsár Balázs** ügyvéd, (Dr. Boldizsár Balázs Ügyvédi Iroda, székhelye: [REDACTED] KASZ: 36057860), az egyedi ügyben érintett [REDACTED]

alatti lakos, indítványozók, meghatalmazott jogi képviselőjeként eljárva, az Alkotmánybíróság előtt, IV/86-1/2022. ügyszám alatt, a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.184/2021/2. számú végzése tárgyában folyó alkotmányjogi panasz eljárásban kiadott hiánypótlási felhívásra, ezúton az alábbi

h i á n y p ó t l á s t

terjesztem elő:

1.) A T. Főtitkár úr által megküldött hiánypótlási felhívás az indítvány tárgyát képező Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való és tisztességes bírósági eljáráshoz való jogok sérelmének alapjogi érveléssel kellően alátámasztott indokolásának hiányát jelölte meg a hiánypótlás indokaként, továbbá arra hívta fel az indítványozó figyelmét, hogy az Alkotmánybíróság a bizonyítékok bírói mérlegelésének, értékelésének felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel.

2.) Elsődlegesen le kívánom szögezni, hogy az indítvány **nem irányul** a kúriai végzés alapjául szolgáló bírósági eljárásokban eldöntendő jogértelmezési, illetve ténykérdések felülmérlegelésére, a beszerzett bizonyítékok, jogi érvek felülbírálatára.

Az indítványban kizárólag a kúriai végzés alaptörvényellenességét megalapozó jogi és logikai összefüggések bemutatása céljából ismertettem az első- és másodfokú határozatok, továbbá a kúriai végzés között mutatkozó **jogértelmezési ellentéteket**, mert ezek az ellentétek igazolják a kúriai végzés által okozott alapjogi jogsérelem fennállását, mibenlétét.

Az indítványban leírtak egyértelműsítése érdekében az alábbi hiánypótlásban összegzem a jogsérelmet megalapozó jogi tényeket, a kúriai döntés és a hivatkozott alapjogok sérelme közötti logikai kapcsolatot, továbbá az alapjogi érveléssel kellően alátámasztott indokolást.

A JOGSÉRELMET MEGALAPOZÓ RELEVÁNS TÉNYEK ÉS ÖSSZEFÜGGÉSEIK BEMUTATÁSA

3.) A kúriai végzés alapjául szolgáló első- és másodfokú peres eljárások tárgya az élettársi közös vagyon megosztása, amely vagyonmegosztás előkérdése az élettársak szerzésarányának bírósági meghatározása, mert a szerzésarány meghatározása nélkül a vagyon megosztásról nem lehet dönteni. Az élettársi szerzésarány azért alapvető jelentőségű, mert az élettársakat az egyes, közös vagyonba tartozó vagyontárgyak tulajdonjoga a szerzésarány szerinti tulajdoni hányadoknak megfelelően illeti meg. A vagyon megosztása pedig kizárólag a tulajdonjog ismeretében történhet meg.

3-1.) A régi Pp. 213. § (3) bekezdése szerint, a perbíróságok a keresettel érvényesített jog fennállása, mint a kereset összecszerűségének előkérdése, tárgyában közbenső ítéletet jogosultak hozni, ha a jogalap és az összecszerűség kérdésében a jogvita elkülöníthető.

A közbenső ítélet jogintézményének célja az, hogy a perben a bíróság először jogerősen eldöntse a jogalap körében fennálló jogvitát, és majd **csak akkor vizsgálja és döntse el a kereset összecszerűsége körébe tartozó jogvitát, ha a jogalap már „ítélt dolognak” minősül**. A jogintézmény perbeli jelentősége abban áll, hogy **a közbenső ítélettel jogerősen eldöntött jogalapi kérdés minden esetben egyértelműen meghatározza a kereset összecszerűségében folyó jogvita kimenetelét** abból a szemszögből, hogy megalapozott lehet-e az összecszerűség kérdésében előterjesztett kereset vagy mi a pontos tárgya az összecszerűség kérdésében előterjesztett keresetnek.

Mindezek alapján, a jogalkalmazás és a peres felek perbeli jogainak érvényesülése, megővése szempontjából alapvető jelentőségű kérdés, hogy egy adott jogvita tárgyát képező egyes jogvitas kérdések közül melyik tartozik a jogalap körébe és melyik tartozik az összecszerűség körébe.

3-2.) A 3-1. pontban kifejtettek alapján az élettársi közös vagyon megosztása tárgyú perekben a felek jogainak érvényesülése szempontjából releváns jogi tény, hogy a perbíróság az élettársi szerzésarány meghatározása kérdését a jogalap körébe vagy az összecszerűség kérdése körébe tartozó kérdésnek tekinti, és ezért arról közbenső ítéletben dönt vagy a közbenső ítélet jogerőre emelkedése (ítélt dologgá válása) után, az összecszerűséget eldöntő ítéletben dönt. Ennek eldöntése a perbíróság hatáskörébe tartozik, azonban a peres felek alkotmányos jogainak (például jogorvoslati jog) érvényesüléséhez nélkülözhetetlen, hogy egy adott perben eljáró valamennyi bíróság (első-, másodfokú, felülvizsgálati bíróság) azonos módon döntse el a kérdést, vagy az alacsonyabb fokú bíróság döntését – egyet nem értés esetén – a magasabb fokú (felülbírálatra jogosult) bíróság a jogorvoslat alapján felülbírálja.

Amennyiben a szerzésarány jogalapi vagy összecszerűségi kérdés mivoltáról meghozott alacsonyabb fokú bírósági döntéssel ellentétes a magasabb fokú (felülbírálatra jogosult) bíróság jogi álláspontja, következésképpen az alacsonyabb fokú bíróság döntése szükségképpen jogszabálysértő, azonban a peres fél jogorvoslati kérelme alapján lefolyt jogorvoslati eljárásban a felülbírálatra jogosult bíróság bármely okból nem orvosolja a jogszabálysértő döntést, a felülbírálatra jogosult bíróság döntése szükségképpen sérti a peres fél alkotmányos jogorvoslati jogát, mivel ellentétes a jogorvoslati jog alkotmányos rendeltetésével.

3-3.) A polgári perrendtartás jogorvoslati rendszere szerint a peres feleket kizárólag **egyfokú rendes jogorvoslat** (fellebbezés), továbbá a **jogszabálysértő jogerős ítélettel szemben a 60 napos jogvesztő határidőhöz kötött felülvizsgálat**, mint rendkívüli jogorvoslat illeti meg.

A régi Pp. 270. § (2) bekezdése kimondja, hogy a jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés felülvizsgálatát jogosult kérni a Kúriától a peres fél.

A régi Pp. 229. § (1) bekezdése szerint, a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapból származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek - ideértve azok jogutódait is - egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék (anyagi jogerő).

A polgári perrendtartás jogorvoslati rendszeréből egyértelműen és okszerűen következik, hogy ha az élettársi szerzésarány meghatározása kérdését a jogalap körében, közbenső ítélettel a perbíróság jogerősen eldöntötte, akkor

- egyrészről, a jogerős közbenső ítélettel szemben kizárólag a felülvizsgálat jogintézménye nyújthat jogorvoslatot, egyéb rendes vagy rendkívüli jogorvoslat nem áll a fél rendelkezésére,
- másrészről, a jogerős közbenső ítélettel szemben, határidőben benyújtott felülvizsgálat hiánya vagy elutasítása esetén a szerzésarány res iudicata (ítélt dolog), ezért a megállapított szerzésarányt többé a fél nem kifogásolhatja és a perbíróság köteles azt figyelembe venni a vagyonmegosztásnál,
- harmadrészről, a közbenső ítélet az ügy érdemében hozott jogerős végzésnek minősül, ezért a régi Pp. szerint felülvizsgálattal támadható,
- negyedrésről, ha a Kúria jogszabálysértően jár el a felülvizsgálati kérelem elbírálása során, megfosztja a jogorvoslatot kérő felet a jogorvoslati jog gyakorlásától, azaz a jogszabálysértő jogerős ítélet felülvizsgálatához fűződő alkotmányos jogától.

3-4.) A kúriai végzés alapjául szolgáló ügyben eljáró **első- és másodfokú bíróságok** az élettársi szerzésarány meghatározása kérdését azonos módon, a jogalap körébe tartozó kérdésnek minősítették és ezért a közbenső ítéletben eldöntötték akként, hogy az élettársak $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ -ed arányú tulajdonszerzését határozták meg. Az ezt bizonyító jogilag releváns tények az Alkotmánybírósághoz 2022.01.11. napján érkezett alkotmánybírósági panasz indítvány 9-10. pontjaiban kerültek rögzítésre, így azok megismétlését mellőzöm.

A másodfokú közbenső ítélettel a szerzésarány **res iudicata** (ítélt dolog) lett, ezért a jogerő jogintézménye miatt

- felülvizsgálati kérelem alapján történő felülvizsgálaton kívül már nem kifogásolható, a perbíróságoknak a vagyontárgyak bíróság által meghatározott $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ -ed tulajdoni hányada alapján **kell** megosztani az élettársi közös vagyont, ezért
- ha a felülvizsgálati kérelmet a Kúria jogszabálysértően elutasítja és ezért **érdemben nem bírálja el** (vagyis nem vizsgálja felül a jogerős ítélet kérelemben megjelölt okból fennálló jogszabálysértő voltát), a Kúria megfosztja a kérelmet előterjesztő peres felet a régi Pp-n alapuló jogorvoslati jogától, következésképpen
- **a Kúria elutasító végzése szükségszerűen súlyosan jogszabálysértő, egyben alaptörvényellenes, mert sérül egyrészről az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való alapjog, másrészről – ennek következtében – az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog.**

3-5.) Rögzíteni kell, hogy az indítványozók azért támadták a jogerős közbenső ítéletet felülvizsgálattal, mert jogszabálysértőnek tartották a jogerős közbenső ítélettel megállapított szerzésarányt! A Kúria Pfv.II.21.184/2021/2. számú végzése a felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította arra hivatkozással, hogy a jogerős közbenső ítélet nem döntött a szerzésarányról (csak az élettársi életközösség fennállásának időtartamáról). Ebből logikusan következik, hogy **a Kúria jogi álláspontja szerint a szerzésarány megállapításáról nem lehet közbenső ítéletben rendelkezni, tehát a szerzésarány nem a közbenső ítélettel eldönthető jogalap, hanem az összecszerűség körébe tartozó eldöntendő kérdés.**

A Kúria jogi álláspontja szerint a szerzésarány jogszabálysértő voltát az indítványozók csak a közbenső ítélet jogerőre emelkedését követően, az összezszerűség tárgyában tovább folyó perben meghozott, pert lezáró jogerős ítélettel szemben benyújtott felülvizsgálati kérelemben jogosultak kifogásolni.

3-6.) Mindebből logikailag nyilvánvalóan következik az, hogy a kúriai végzés alaptörvényellenességének megállapítása attól függ, hogy az első- és másodfokú bíróságok, továbbá a Kúria egymással ellentétes jogi álláspontja okozati összefüggésben áll-e az indítványozókat ért alapjogsérelemmel.

Erre a kérdésre a válasz egyértelműen IGEN, az alábbi okszerű logikai összefüggések alapján:

- a kúriai végzés szükségszerűen jogszabálysértő azért, mert iratellenes, azaz figyelmen kívül hagyta azt a nyilvánvaló tényt, hogy a jogerős közbenső ítélet rendelkezik a szerzésarányról, és annak ellenére, hogy a Kúria ezzel ellentétes jogértelmezést vallott, érdemi vizsgálat nélkül elutasította a felülvizsgálatot a valósággal nyilvánvalóan ellentétes hivatkozással,
- a szerzésarány jogalap körébe tartozó, vagyis közbenső ítélettel eldönthető kérdés mivolta vonatkozásában, az első- és másodfokú bíróságok jogértelmezésének kúriai jogértelmezéssel ellentétes volta miatt, az első- és másodfokú bíróságok jogértelmezése, következésképpen az azon alapuló jogerős közbenső ítélet szükségszerűen jogszabálysértő,
- a felülvizsgálat jogintézményének céljából (jogorvoslati jellegéből) következik, hogy a jogszabálysértő jogerős közbenső ítéletet a Kúriának érdemben felül kellett volna vizsgálni és szükségképpen hatályon kívül kellett volna helyezni azért, mert a Kúria szerint a szerzésarányról a közbenső ítéletben nem lehet rendelkezni és a másodfokú bíróság ezzel ellentétesen járt el,
- a Kúria végzése következtében az indítványozók elestek a régi Pp. által biztosított egyetlen lehetséges jogorvoslattól és jogorvoslatot már később sem nyerhetnek (a pert lezáró jogerős ítélettel szemben benyújtott felülvizsgálati eljárásban sem), mert azt a jogerő jogintézménye tiltja,
- mindezek alapján, a Kúria tárgybeli végzése a felülvizsgálati kérelemben állított jogszabálysértésekre (szerzésarány jogszabálysértő megállapítására) vonatkozó törvényes jogorvoslati jogtól megfosztotta az indítványozókat.

Az Alkotmánybíróságnak figyelembe kell vennie az alapügyben eljáró bíróságok és a Kúria szerzésarány közbenső ítéletben történő lehetséges eldöntése tárgyában kialakított ellentétes jogértelmezését (jogi álláspontját), mert enélkül nem lehetséges az indítvány megalapozottsága alapjául szolgáló logikai összefüggések megértése, levezetése; ez azonban nem jelenti a bírósági döntések, a perbeli bizonyítékok, a bírói jogértelmezés, vagy értékelés felülmérlegelését!

A KÚRIAI DÖNTÉSEL MEGSÉRTETT ALAPJOGOK JELENTÉSTARTALMA

4.) Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése: Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A jogorvoslathoz való jog lényegi tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. A jogorvoslathoz való alapjog biztosítását jelenti, ha az eljárásban a törvény garantálja az érintett számára, hogy ügyét az alapügyben eljáró szervtől különböző szerv bírálja el. Minden jogorvoslat lényegi eleme a „jogorvoslás” lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát. A különböző eljárásokban a jogalkotó eltérő jogorvoslati formákat, jogorvoslatot elbíráló fórumokat állapíthat meg, valamint azt is eltérően határozhatja meg, hogy hány fokú jogorvoslati rendszer érvényesülhet.

Az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jog **tényleges és hatékony jogorvoslat lehetőségének a biztosítását** követeli meg, így nem csak abban az esetben állapítható meg az alapjog sérelme, ha a jogorvoslat lehetőségét teljesen kizárták, hanem akkor is, ha a jogszabályban egyébként biztosított jogorvoslat más okból nem tud ténylegesen és hatékonyan érvényesülni, így például ha azt a részletszabályok rendelkezései akadályozzák meg, ezáltal üresítve ki, illetve téve formálissá a jogorvoslathoz való jogot.

A jogorvoslathoz való jog tényleges és hatékony érvényesülése nem csupán a jogalkotóval szemben (a jogszabályok tartalmát illetően) fennálló követelmény, hanem az Alaptörvény 28. cikkéből következően (a jogszabályok értelmezése során) a jogalkalmazó szerveket is kötelezi. Mindez összhangban van az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 13. cikkében garantált hatékony jogorvoslathoz való jognak az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) ítélkezési gyakorlatában kibontott tartalmával is. Az EJEB maga is hangsúlyozta ugyanis, hogy az Egyezmény 13. cikkében biztosított jogorvoslati jog hatékonyságának mind a jogszabályok, mind azok gyakorlati érvényesülését illetően is fenn kell állnia, amit az Egyezményben részes államok hatóságai nem akadályozhatnak működésük során megszerzőtlenül.

5.) Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes. Az állam és a bírósági szervezetrendszer kötelezettsége, hogy a polgári jogok és kötelezettségek elbírálásának bírói útját biztosítsa. A jogorvoslathoz való jogot is érinti; a rendelkezés a bírósághoz fordulásra garancia.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése értelmében a bírói függetlenség nem a bíró és a bíróságok személyi előjoga, hanem a jogkereső személyeket és szervezeteket megillető alapjog, hogy ügyüket független és pártatlan bíróság tisztességesen bírálja el. A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozza. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.

6.) Alaptörvény 28. cikk: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Az Alaptörvénynek megfelelő jogszabályértelmezés magában foglalja az értelmezett jogszabály (jelen esetben a jogorvoslati jog) jogalkotói célnak megfelelő értelmezésének bírói kötelezettségét, amely a jelen esetben a felülvizsgálat, mint jogorvoslat hatékony és tényleges érvényesülésének biztosítására irányuló kötelezettséget jelentette volna a Kúria számára.

7.) Alaptörvény 25. cikkének (3) bekezdése: A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

Az Alaptörvény ezen rendelkezése arra kötelezi a Kúriát, mint a bírósági szervezet csúcspan lévő bírói fórumot, hogy a jogállamiság, jogbiztonság érvényesülése alappilléreinek számító egységes, következetes és kiszámítható jogalkalmazási (bírói) joggyakorlatot kialakítsa és fenntartsa.

A jogalkalmazás egységének biztosítása a Kúria számára nem csupán lehetőség, hanem az Alaptörvényben meghatározott kötelezettség. Ebből következőleg, egyrészt, amennyiben a Kúria a jogalkalmazás egységének hiányát tapasztalja egy adott jogintézmény bírói joggyakorlatában, a jogalkalmazás egységének biztosítása érdekében **köteles** jogegységi határozatban rögzíteni az irányadó jogalkalmazási, illetve jogértelmezési elveket. Másrészt, a Kúria **köteles** figyelemmel kísérni a hatáskörébe tartozó perekben az eljáró alsóbb fokú bíróságok kúriai joggyakorlatnak megfelelő eljárását, továbbá amennyiben a kúriai joggyakorlattól eltérő jogalkalmazási aktust tapasztal, **köteles** jogorvoslatot biztosítani az eljárási szabályok szerint a peres félnek, a jogalkalmazás egységének biztosítása érdekében.

8.) Alaptörvény XIII. cikkének (1)-(2) bekezdései: Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár. Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

A tulajdonhoz való jog jelentéstartalma szerint a tulajdonjogától megfosztani bárkit kizárólag kisajátítással lehet; ennek azonban közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek szerint kell történnie. A tulajdonhoz való jog az Alaptörvény 28. cikkéből következően (a jogszabályok értelmezése során) a jogalkalmazó szerveket is kötelezi, vagyis jogalkalmazói tevékenységüket úgy kell végezniük, hogy az ne eredményezze senki megfosztását a tulajdonától.

A KÚRIAI DÖNTÉS ÉS AZ ALAPJOGOK SÉRELME KÖZÖTTI LOGIKAI KAPCSOLAT

9.) Alaptörvény XXVIII. cikke (7) bekezdésének sérelme vonatkozásában:

A 3. pontban leírt összefüggések miatt, a Kúria tárgybeli végzése a felülvizsgálati kérelemben állított jogszabálysértésekre (szerzésarány jogszabálysértő megállapítására) vonatkozó **törvényes jogorvoslati jogtól megfosztotta az indítványozókat**, így az indítványozók többé nem kereshetnek jogorvoslatot a jogszabálysértő jogerősi ítélettel szemben. Ezért, a kúriai döntés miatt az indítványozók jogorvoslat lényegi elemétől a „jogorvoslás” lehetőségétől estek el, az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jog lényegi tartalma, a tényleges és hatékony jogorvoslat lehetőségének a biztosítása a Kúria végzése miatt nem tudott ténylegesen és hatékonyan érvényesülni. Mivel az Alaptörvény 28. cikke a jogszabályok értelmezése és alkalmazása során a jogorvoslati jog érvényesülésének biztosítására a jogalkalmazó szerveket is kötelezi, a Kúria ezzel ellentétes eljárása az alapjog sérelmét jelenti.

10.) Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdésének sérelme vonatkozásában:

A 3. pontban leírt összefüggések miatt, a Kúria tárgybeli végzése a felülvizsgálati kérelemben állított jogszabálysértésekre (szerzésarány jogszabálysértő megállapítására) vonatkozó **törvényes jogorvoslati jogtól megfosztotta az indítványozókat**, így az indítványozók többé nem kereshetnek jogorvoslatot a jogszabálysértő jogerősi ítélettel szemben.

Ezzel a tisztességes eljárás követelménye azért sérült, mert a **polgári jogok és kötelezettségek elbírálása bírói útja biztosításához való jogukat** veszítették el az indítványozók, a bírósághoz fordulás garanciális joga sérült. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése értelmében az indítványozókat megillető **megillető alapjog, hogy ügyüket független és pártatlan bíróság tisztességesen bírálja el, amiben benne foglaltatik az indítványozókat megillető törvényes jogorvoslati jog (felülvizsgálat) ténylegesen és hatékonyan érvényesítésének biztosítása.**

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított alapjog inkább **biztosítéka** a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján **kell** meghoznia. A Kúria a tárgybeli végzésében a törvénynek (régi Pp.) való alávetettségtől önkényesen eloldotta magát, **a vonatkozó jogszabályokat nem tartotta be, lényegében visszaélt saját függetlenségével,** amelynek következtében a **tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérült.** A Kúria végzése alapos ok nélkül, önkényesen hagyta figyelmen kívül a hatályos jogot, ezért fogalmilag **nem** lehet tisztességes, és **nem** fér össze a jogállamiság alapelvével.

11.) Alaptörvény 28. cikkének sérelme vonatkozásában:

A 3. pontban leírt összefüggések miatt, a Kúria tárgybeli végzése a felülvizsgálati kérelemben állított jogszabálysértésekre (szerzésarány jogszabálysértő megállapítására) vonatkozó **törvényes jogorvoslati jogtól önkényesen megfosztotta az indítványozókat,** így az indítványozók **többé nem** kereshetnek jogorvoslatot a jogszabálysértő jogerősi ítélettel szemben.

A régi Pp. felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezéseinek célja az Alaptörvény jogorvoslati jogra vonatkozó rendelkezéseivel összhangban az indítványozók részére a jogszabálysértő jogerős közbenső ítélettel szemben **a tényleges és hatékony jogorvoslat lehetőségének a biztosítása, amely cél a Kúria végzése miatt nem tudott ténylegesen és hatékonyan érvényesülni,** mert a Kúria jogértelmezése és jogalkalmazása **nem felelt meg** az Alaptörvény 28. cikkében meghatározott kritériumoknak.

12.) Alaptörvény 25. cikke (3) bekezdésének sérelme vonatkozásában:

A 3. pontban leírt összefüggések miatt, a Kúria tárgybeli végzése a felülvizsgálati kérelemben állított jogszabálysértésekre (szerzésarány jogszabálysértő megállapítására) vonatkozó **törvényes jogorvoslati jogtól önkényesen megfosztotta az indítványozókat, mert nem vette figyelembe a jogerős közbenső ítéletet meghozó másodfokú bíróság kúriai állásponttal ellentétes jogértelmezését, jogi álláspontját.** Ezért az indítványozók **többé nem** kereshetnek jogorvoslatot a jogszabálysértő jogerősi ítélettel szemben.

A Kúria a jogerős közbenső ítéletet meghozó másodfokú bíróság kúriai állásponttal ellentétes jogértelmezésének figyelmen kívül hagyásával megszegte az Alaptörvény 25. cikke (3) bekezdéséből fakadó, a jogállamiság, jogbiztonság érvényesülése alappilléreinek számító **egységes, következetes és kiszámítható jogalkalmazási (bírói) joggyakorlatot kialakítására és fenntartására irányuló kötelezettségét.** A Kúria alaptörvényellenes végzése következtében az alsóbb fokú bíróságok kúriai joggyakorlattól eltérő jogértelmezése érvényesült, az egységes jogalkalmazási gyakorlat követelménye pedig sérült.

13.) Alaptörvény XIII. cikke (1)-(2) bekezdéseinek sérelme vonatkozásában:

A 3. pontban leírt összefüggések miatt, a Kúria tárgybeli végzése a felülvizsgálati kérelemben állított jogszabálysértésekre (szerzésarány jogszabálysértő megállapítására) vonatkozó **törvényes jogorvoslati jogtól önkényesen megfosztotta az indítványozókat, ezért** az indítványozók **többé nem kereshetnek jogorvoslatot** a jogszabálysértő jogerősi ítélettel szemben és **kényszerűen a jogszabálysértő jogerős közbenső ítélettel megállapított szerzésarány szerint szereznek tulajdonjogot** az élettársi közös vagyon tárgyain.

Az indítványozókat megillető jogorvoslati jog tényleges és hatékony érvényesülésének biztosítása esetén, a jogszabálysértő jogerős közbenső ítélettel megállapított szerzésarány helyett az indítványozókra nézve kedvezőbb arányú tulajdoni hányad arányában illeti meg az indítványozókat a vagyontárgyak tulajdonjoga, ezért a kúriai végzés alaptörvényellenes módon megfosztotta az indítványozókat a tulajdonjoguktól. A tulajdonhoz való jog sérelme azért állapítható meg a kúriai döntéssel okozati összefüggésben, mert az alapjogok védelme, illetve érvényesülésük biztosítása az Alaptörvény 28. cikkéből következően a jogalkalmazó szervek kötelezettsége is a jogalkalmazói tevékenységük során.

14.) A fentiek alapján, kérem az Alkotmánybíróságot az indítvány befogadására, elbírálására és az alaptörvényellenes kúriai végzés megsemmisítésére, az indítványban előterjesztett határozott kérelem szerint.

Jelen hiánypótlást elektronikus úton, pdf-formátumban a T. Főtitkár úr hiánypótlási felhívásában megjelölt hianypotlas@mkab.hu elektronikus elérhetőségre, valamint postai úton egyaránt megküldöm, a hiánypótlási felhívás átvételétől (2022.02.03.) számított 30 naptári napon belül.

Budapest, 2022. március 05.

Tisztelettel:

Dr. Boldizsár Balázs ügyvéd
Dr. Boldizsár Balázs Ügyvédi Iroda